

KORREKTARZ (1) *sb m*

A pl korrektårze.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto poprawia (tu o prawach) [correctorius Łac śr]: Pieniadze Posłom aby dano y Deputatom ktorzy siedzieli za correctarze Iuris. *ActReg* 4.

Cf **KORREKTOR**

AŽ